

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/452/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213204165
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4213204165.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Tvrdíkovou v právnej veci žalobcu: mBank SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť so sídlom ul. Senatorska 18, 00-950 Varšava, Poľská republika, ktorá podniká na území Slovenskej republiky prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeného: advokátska kancelária Bartošík Šváby s.r.o., BBC V, block A, Plynárska 7/A, Bratislava, proti žalovanému: U. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, H., zastúpeného: JUDr. Margita Zemková, advokátka so sídlom Komárňanská 100, Hurbanovo, o zaplatenie 3.359,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 1.3.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3.359,40 € s príslušenstvom (zmluvným úrokom a úrokom z omeškania) a náhradu trov konania. Podanú žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že na základe zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mN. č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX uzavretej so žalovaným dňa XX.XX.XXXX, žalovanému poskytol finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru, keď ku dňu 29.1.2009 je v omeškaní so zaplatením žalovanej sumy. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu napriek opakovaným výzvam neuhradil, v zmysle bodu 2.3.5. všeobecných obchodných podmienok odstúpil od uzavretej zmluvy. Dlh žalovaného predstavuje sumu vo výške 3.359,40 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie zmluvný úrok vo výške 16,50 % ročne z dlžnej sumy 3.359,40 € od 30.1.2009 do zaplatenia ako i zaplatenie úroku z omeškania vo výške 10,50 % ročne z dlžnej sumy 3.359,40 € od 30.1.2009 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil na zaplatenie náhradu súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14C/452/2014-110 zo dňa 19.1.2015, ktorým žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 6Co/403/2015-142 za dňa 31.5.2016. Odvolací súd predmetným uznesením napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Opätovne súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 14C/452/2014 - 166 zo dňa 9.11.2016, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca opätovne včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 6Co/105/2017 - 226 zo dňa 28.2.2018. Odvolací súd predmetným uznesením odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že prvoinštančný súd správne posúdil záväzkovo-právny vzťah ako spotrebiteľský a tiež správne aplikoval na tento ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil právny úkon žalobcu - odstúpenie od zmluvy ako právny úkon rozporný s dobrými mravmi a ako taký neplatný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a súdu prvého stupňa v ďalšom konaní uložil posúdiť, či žalobca mohol odstúpiť od uzatvorenej zmluvy, či zmluva uzatvorená medzi stranami bola platná, či toto odstúpenie bolo uskutočnené právne účinným spôsobom a následne posúdiť nároky vyplývajúce z tohto právneho úkonu, a to s poukazom na v konaní vznesenú námietku premlčania.

3. Tunajší súd riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu, vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu i právneho zástupcu žalovaného. Vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. Po vypočutí si prednesu právneho zástupcu žalovaného a po oboznámení sa s obsahom podania žalobcu zo dňa 4.10.2011, odstúpenia od zmluvy, prehľadu splátok, zmluvy, žiadosti o poskytnutie hotovostného úveru, histórie operácií na účte, obchodných podmienok, výpisu z príslušného registra žalobcu, výpisu z obchodného registra, doplnenia podania zo dňa 20.6.2014, kópie doručenky, sadzobníka poplatkov a ostatných ku spisu pripojených listín ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Žalobca je obchodná spoločnosť, ktorá je pobočkou zahraničnej banky s predmetom činnosti okrem iného poskytovanie úverov.

5. Strany sporu uzavreli na základe žiadosti žalovaného dňa 30.10.2008 zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 3.319,39 €, ktorý mal byť splatený 60 mesačnými splátkami, ktoré boli rozpísané v zmluve do úplného splatenia dlhu. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky poskytovania hotovostných úverov mBank mPÔŽIČKA. Prílohou zmluvy bol harmonogram splátok - mPÔŽIČKA. Žalobca z dôvodu nesplácania úverových splátok žalovaným podaním zo dňa 4.10.2011 odstúpil od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru, pričom žalovaný prevzal odstúpenie od zmluvy dňa 26.10.2011. Ako vyplynulo z histórie operácií na účte žalovaného, tento naposledy realizoval transakciu na účte dňa 4.11.2008. Následne dňa 3.12.2008, 9.12.2008, 16.12.2008, 29.12.2008, 6.1.2009 a dňa 29.1.2009 boli žalovanému zasielané výzvy na úhradu dlžnej sumy. Dňa 29.1.2009 bola žalovanému zaslaná posledná výzva s tým, že k tomuto dňu bola vyčíslená pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumou vo výške 3.359,40 €. Písomným podaním zo dňa 4.10.2011 žalobca odstúpil od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“ a to pre porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené dňa 26.10.2011, ku ktorému dňu zanikol zmluvný vzťah medzi stranami sporu.

6. Žalovaný v priebehu konania na pojednávaní dňa 19.1.2015 uviedol, že dlh vznikol z dôvodu jeho finančných problémov. Nakoľko dlh vznikol už v januári 2009 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Na pojednávaní dňa 9.11.2016 žalovaný zotrval na vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku, ktorý považoval za neprimeraný. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 28.1.2019 rovnako zotrvala na vznesenej námietke premlčania. Na pojednávaní uviedla, že na jej mandanta sa vzťahuje premlčanie podľa § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že odstúpením od zmluvy prišlo k bezdôvodnému obohateniu a teda v zmysle § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka sa právo na jeho vydanie premlčalo.

7. Predmetom konania je uplatnený nárok na zaplatenie sumy 3.359,40 € spolu so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania, ktorých zaplatenie si žalobca uplatnil za obdobie od 30.1.2009 do zaplatenia.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky

vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa čl. 9 bodu 9.3. zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, mBank môže odstúpiť od zmluvy s okamžitou účinnosťou a/alebo vyhlásiť okamžitú splatnosť Úveru spolu s úrokom, poplatkami a iným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy, a/alebo prijať akékoľvek ďalšie opatrenia podľa tejto zmluvy smerujúce k úhrade svojich splatných pohľadávok voči Dlžníkovi v prípade:

- ak Dlžník nesplní ktorúkoľvek podmienku poskytnutia Úveru,
- ak Dlžník predloží falošné doklady, vyhlásenia alebo údaje, ktoré boli podkladom pre poskytnutie Úveru,

- c) ak Dlžník nezabezpečí v Deň splátky prostriedky na Účte pre mPÔŽIČKA vo výške umožňujúcej vykonanie úhrady Zrážanej čiastky bez toho, aby došlo k nepovolenému zápornému zostatku na Účte pre mPÔŽIČKA,
- d) ak Dlžník uskutoční z Účtu pre mPÔŽIČKA platby vo výške, ktorá spôsobí vznik záporného zostatku na Účte pre mPÔŽIČKA,
- e) zníženia skutočnej hodnoty poskytnutého zabezpečenia,
- f) ak Dlžník poruší ktorúkoľvek povinnosť uvedenú v článku 7 tejto zmluvy,
- g) vykonania platieb z účtov v mBank, ktoré spôsobia vznik nepovoleného záporného zostatku ktorýkoľvek z týchto účtov,
- h) ak mBank získa informácie o tom, že Dlžník svoje finančné záväzky voči ktorémukoľvek zo svojich ostatných veriteľov neplní riadne a včas.

Podľa čl. 7 bodu 7.1. zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, dlžník sa zaväzuje vrátiť mBank celý Úver spolu s úrokmi a poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy najneskôr v Deň poslednej splátky.

Podľa čl. 7 bodu 7.2. zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, dlžník sa zaväzuje mať na Účte pre mPÔŽIČKA v každý Deň splátky čiastku (ďalej len „Zrážaná čiastka“), ktorá umožňuje mBank vykonať úhradu Splátky, úrokov, a poplatkov, a nákladov vyplývajúcich z tejto zmluvy. Dlžník týmto oprávňuje mBank na vykonanie úhrady Zrážanej čiastky formou bezhotovostného prevodu Zrážanej čiastky na akýkoľvek účet mBank.

Podľa čl. 8 bodu 8.2. písm. b) zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, omeškanie Dlžníka s úhradou ktorejkoľvek splatnej pohľadávky mBank vyplývajúcej z tejto zmluvy alebo porušenie akejkoľvek povinnosti Dlžníka vyplývajúcej z tejto zmluvy oprávňuje mBank k tomu, aby odstúpila od tejto zmluvy podľa podmienok uvedených v článku 9 tejto zmluvy.

Podľa § 29b zákona č. 250/2006 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ustanoveniami § 5a ods. 1, písm. b) sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný s nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení súd rešpektujúc uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/105/2017 - 226 zo 28.2.2018 dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na

občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. S uvedeným názorom súdu sa stotožnil i odvolací súd vo svojom rozhodnutí, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok v tejto veci.

10. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkovo-právny vzťah titulom zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPÔŽIČKA zo dňa 30.10.2008. Táto zmluva podlieha režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože bola uzavretá medzi veriteľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie pôžičiek a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo skutkového tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný v konaní nepopieral, mal súd za preukázané, že na základe vyššie špecifikovanej zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.319,39 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach v období od 28.11.2008 do 30.10.2013, kedy mala nastať konečná splatnosť úveru. Nakoľko žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil, žalobca ukončil zmluvný vzťah so žalovaným odstúpením od zmluvy, a to písomným podaním zo dňa 4.10.2011, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 26.10.2011. Nakoľko žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, súd preskúmal skutočnosti, ktoré v danom prípade oslabovali nárok žalobcu ako veriteľa. Z obsahu zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru zo dňa 30.10.2008 mal súd preukázané, že zmluvné strany si možnosť odstúpenia od zmluvy dojednali, a to v čl. 9 bode 9.3 predmetnej zmluvy. Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil odstúpenie od zmluvy ako platný právny úkon a ďalej sa zaoberal nárokmi, ktoré z takého platného odstúpenia od zmluvy zmluvným stranám vyplynuli.

11. V zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Právne dôsledky odstúpenia od zmluvy majú vnútri daného vzťahu tie dôsledky, že zmluvné strany sa musia navzájom vypořadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení, pričom účinkom odstúpenia od zmluvy je zánik zmluvy s účinkami ex tunc (od začiatku). Nároky vyplývajúce z takého odstúpenia od zmluvy je následne potrebné posudzovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (v tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.5.2018, sp. zn. 8Cdo/119/2017). Platným odstúpením od zmluvy sa tak záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným zmenil na nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže odstúpením od zmluvy sa plnenie, ktoré si zmluvné strany na jej základe poskytli, zmenilo na bezdôvodné obohatenie, vznikol žalobcovi nárok na vydanie všetkého, čo titulom zmluvy o úvere poskytol žalovanému. Za takéhoto stavu súd z dôvodu v konaní vznesenej námietky premlčania skúmal, od kedy v danom prípade začala plynúť premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda či si žalobca v konaní neuplatňuje nárok, ktorý je premlčaný. Z histórie operácií na účte žalovaného (č.l. 21 -22 v spise) vyplýva, že žalovaný naposledy vykonal výber z bankomatu dňa 04.11.2008, a teda v tento deň sa naposledy bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, pričom žalobca mal vedomosť o tom, že prišlo k bezdôvodnému obohateniu, ako aj o tom, kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Keďže žalovaný sa naposledy bezdôvodne obohatil dňa 4.11.2008, kedy vykonal posledný výber z bankomatu, prvýkrát mohlo žalobca uplatniť právo na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 05.11.2008, a teda premlčacia lehota začala plynúť týmto dňom, a uplynula dňa 05.11.2010. Nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 1.3.2013, stalo sa až po uplynutí subjektívne dvojročnej, ako aj objektívnej trojročnej premlčacej lehoty, a na nakoľko žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania, súd žalobu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania (prvostupňového i odvolacieho) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko si však žalovaný v súvislosti s týmto nárokom na náhradu trov konania neuplatnil, súd vyslovil, že žalovaný nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.